

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Ямбол, 02.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, II ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Васил М. Петков

Членове: Галина Ив. Вълчанова Люцканова
Яна В. Ангелова

при участието на секретаря Иванка П. Златева
в присъствието на прокурора Ж. П. И.
като разглежда докладваното от Васил М. Петков Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20222300600308 по описа за 2022 година

Производството пред ЯОС е по реда на чл. 313 и сл. от НПК.

Образувано по протест на прокурор от РП – Ямбол, против Присъда № 7/26.07.2022 г. постановена по НОХД № 88/2021 г. по описа на Тополовградския районен съд, с която подсъдимият Д. Н. Д. с ЕГН ***** е признат за невиновен в това, че на **.**.**** г. в с. *****, общ. *****, при условията на продължавано престъпление е нарушил мерки, издадени против появяването или разпространението на заразна болест по хората - т. 1 от Заповед № РД-01-619/22.10.2020 г. на Министъра на здравеопазването на Република България, издадена на основание чл. 61, ал. 6 и чл. 63 от Закона за здравето, чл. 29 от Наредба № 21 от 2005 г. за реда за регистрация, съобщаване и отчет на заразните болести и във връзка с усложняващата се епидемична обстановка, свързана с разпространението на COVID-19 на територията на страната, като лице по т. 11 от заповедта - контактен на положителен на COVID-19, поставен под карантина с Предписание за поставяне под карантина № ***/**.**.**** г., издадено от

Регионална здравна инспекция – Хасково, връчено на **.**.**** г., не изпълнил задължението си да не напуска дома си и мястото на настаняване, на което е посочил, че ще пребивава за посочения в предписанието 9-дневен срок – да пребивава на адрес: с. *****, общ. *****, ул. "*****" № ** и след като напуснал адреса, на който се изпълнява карантината, пребивавал на обществено място по & 1а от ДР от Закона за здравето – на **.**.**** г. около 10.05 часа в с. *****, общ. *****, ул. "*****" се придвижвал с лек автомобил марка „****“ с рег.№ ** **** ** и на **.**.**** г. около 19.35 часа в с. *****, общ. *****, ул. "*****" се придвижвал с лек автомобил марка „****“ с рег.№ ** **** **, като деянието е извършено по време на пандемия, свързани със смъртни случаи – във връзка с разрастващата се пандемия от COVID-19, поради което и на основание чл. 304 от НПК го е оправдал по предявеното му обвинение за престъпление по чл. 355, ал. 2, предл. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

В протеста се сочи, че атакуваната присъда е неправилна, тъй като при правилно установена фактическа обстановка, съдът е направил погрешен правен извод, приемайки, че са налице признаците на чл. 9, ал. 2 от НК. Алтернативно се твърди, че присъдата е постановена при нарушение на процесуалните правила. Настоява се ЯОС да отмени постановената присъда и да постанови нова присъда, с която да признае подс. Д. за виновен по предявеното му обвинение или алтернативно – да върне делото за ново разглеждане на друг състав на първоинстанционния съд. Протестът не се поддържа от участващия във въззивното производство прокурор от ЯОП, който pledира да бъде потвърдена атакуваната присъда.

Подсъдимият и защитникът pledират за потвърждаване на атакуваната присъда. Защитникът допълва, че дори формално да е извършено деянието, то е налице основание за прилагане на разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК.

Ямболският окръжен съд констатира следното:

Протестът е процесуално допустим, като подаден в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК и от прокурор, а разгледан по същество е **неоснователен**, по следните съображения:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА

Настоящият състав приема за установена следната фактическа обстановка, правилно възприета и от решаващият съд, основното в която е следното:

Подсъдимият Д. Н. Д. работил в **** -*****, филиал Тополовград като *****. Той бил в контакт с болен от КОВИД - 19 и затова на **.**.**** г. бил поставен под карантина с предписание № *** на РЗИ Хасково, издадено на основание Заповед РД-01-610/22.10.2020 г. на Министъра на Здравеопазването (Приложение № 5 към т. 13), за срок от **.**.**** г. до **.**.**** г., включително на адрес: с. *****, общ. *****, ул. „*****” № **. Предписанието било връчено лично на подсъдимия и той декларирал, че му е известно, че за неизпълнение на предписанието, носи наказателна отговорност по чл. 355 от НК.

На **.**.**** г. в 10.05 часа на адреса, на който подс. Д. бил карантиниран, била извършена проверка и било установено, че същия не е там. След извикване по телефона, подс. Д. пристигнал на адреса с лек автомобил. На въпрос защо е напуснал адреса на карантиниране, подс. Д. отговорил, че е лекар и трябва да помага на хората.

На същия ден в 19.35 часа отново била извършена проверка на адреса. Показал се сина на подсъдимия и заявил, че след малко ще се покаже и баща му. След известно време, подсъдимия пристигнал на адреса на карантиниране, с автомобила си.

По делото подс. Д. дава обяснения, че и в двата случая, при които не бил установен на адреса на карантиниране, бил в дома на св. Ж. И. където слагал инжекции на съпруга й. Св. И. потвърждава, че през месец ноември 2020 г. се е наложило да вика подсъдимия два пъти, че той слагал инжекции на съпруга й, който въпреки това починал на **.**.**** година.

Видно от приложената по делото справка подсъдимия като мед. *****, през месец ноември 2021 г., е оказвал медицинска помощ на 6 бр. пациенти с Ковид - 19, а през месец декември 2021 г. на две лица. Видно от месечни графици за работното му време и служебна бележка от личния му лекар, за месец ноември и месец декември 2020 г. и към **.**.**** г., подсъдимият не е боледувал от Ковид - 19 и е бил многократно в контакт с болни от този вирус.

Видно от представената трудова характеристика с приложения 7 бр. служебни бележки от кметовете на селата: Срем, Синапово, Княжево, Радовец, Орешник, Устрем и Мрамор, подс. Д. винаги се е отзовавал в изпълнение на лекарския си дълг и е помагал на жителите на селата и те разчитат на него при спешни случаи. Представени са и граждански подписки в подкрепа на подсъдимия, като се сочи, че той е изпълнявал Хипократовата си клетва и винаги се е отзовавал на молбите за помощ, изпълнявайки лекарския си дълг.

От приложената към делото справка за съдимост е видно, че подс. Д. е неосъждан.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА

Правилно първостепенния съд е установил описаната фактическа обстановка базирана на: обясненията на подсъдимия Д. Д., показанията на разпитаните по делото свидетели – Д. Г.; Л. К.; Г. Г.; С. С. и Ж. И.а, както и на приложените по делото писмени доказателства.

Всички кредитирани доказателства, по същество са безпротиворечиви, в хармонично единство, в логична връзка и последователност едно спрямо друго, а обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност, установяват по безспорен начин обстоятелствата по делото.

ОТ ПРАВНА СТРАНА

При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е направил обосновани правни изводи, че подс. Д. Д. не е извършил престъплението, предмет на обвинението – на **.**.**** г. в с. *****, общ. *****, при условията на продължавано престъпление да е нарушил мерки, издадени против появяването или разпространението на заразна болест по хората - т. 1 от Заповед № РД-01-619/22.10.2020 г. на Министъра на здравеопазването на Република България, издадена на основание чл. 61, ал. 6 и чл. 63 от Закона за здравето, чл. 29 от Наредба № 21 от 2005 г. за реда за регистрация, съобщаване и отчет на заразните болести и във връзка с усложняващата се епидемична обстановка, свързана с разпространението на COVID-19 на територията на страната, като лице по т. 11 от заповедта - контактен на положителен на COVID-19, поставен под карантина с

Предписание за поставяне под карантина № ***/**.**.**** г., издадено от Регионална здравна инспекция - Хасково, връчено на **.**.**** г., да не изпълнил задължението си да не напуска дома си и мястото на настаняване, на което е посочил, че ще пребивава за посочения в предписанието 9-дневен срок - да пребивава на адрес: с. *****, общ. *****, ул. "*****" № ** и след като напуснал адреса, на който се изпълнява карантината, пребивавал на обществено място по §1а от ДР /допълнителните разпоредби/ от Закона за здравето - на **.**.**** г. около 10.05 часа в с. *****, общ. *****, ул. "*****" се придвижвал с лек автомобил марка „****“ с рег.№ ** **** ** и на **.**.**** г. около 19.35 часа в с.*****, общ. *****, ул."*****" се придвижвал с лек автомобил марка „****“ с рег.№ ** **** **, като деянието е извършено по време на пандемия, свързани със смъртни случаи във връзка с разрастващата се пандемия от COVID-19, поради което и на основание чл. 304 от НПК правилно го е оправдал по предявеното му обвинение за престъпление по чл. 355, ал. 2, предл. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

Правилно ТРС е посочил, че съгласно чл. 2 , ал. 2 от НК, следва да намери приложение принципа на по-благоприятния за дееца закон, тъй като в хода на наказателното производство е влязъл в сила друг нормативен акт, с който е намален срока на карантиниране на седем дни, а деецът е нарушил карантината на деветия ден. Съгласно чл. 2, ал. 1 от НК за всяко престъпление се прилага онзи закон, който е бил в сила по време на извършването му, като това важи и за всички бланкетни норми. В случая стои за решаване въпроса за прилагане на по-благоприятния закон по смисъла на чл. 2, ал. 2 от НК – как да се тълкуват случаите на изменения на разпоредби на нормативен акт до влизане на присъдата в сила, когато бланкетна норма по НК препраща към него? Настоящият състав споделя изцяло становището на върховната инстанция която е посочила, че „съответната промяна не се отчита, когато позитивноправната уредба на съответните обществени отношения е била свързана със съобразяването на поведението на трети лица, а ако не е било така (както в настоящият случай), на общо основание следва да се прилага правилото за по-благоприятния закон – в такъв смисъл Решение № 14 от 19.02.2021 г. на ВКС по н. д. № 823/2020 г., II н. о., НК.

Ето защо ЯОС намира за неоснователни оплакванията във въззивния протест и счита, че поради липсата на други основания за отмяна

на присъдата при служебната ѝ проверка, същата следва да бъде потвърдена.

ПО РАЗНОСКИТЕ

При този изход на наказателното производство, след като подсъдимият е признат за невинен и е оправдан по повдигнатото му обвинение, на основание чл. 190, ал. 1 от НПК, разноските по делото следва да останат за сметка на органа, който ги е направил.

Водим от гореизложеното, на основание чл. 338, вр. чл. 334, т. 6 от НПК, Ямболският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 7/26.07.2022 г. постановена по НОХД № 88/2021 г. по описа на Районен съд – Тополовград.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____